

Sygn. akt IV Cz 177/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Mariusz Struski (spr.)

Sędziowie SO : Jolanta Deniziuk, Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w Słupsku w dniu 28 marca 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. L.

z udziałem M. W.

o uregulowanie kontaktów z małoletnim dzieckiem

na skutek zażalenia uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 24 stycznia 2013r. sygn. akt IIINsm 226/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 177/ 13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lęborku postanowieniem z dnia 24 stycznia 2013r. oddalił wniosek uczestnika M. W.o wyłączenie od udziału w sprawie SSR Małgorzaty Frąckowiak- Mitura stwierdzając brak podstaw prawnych i faktycznych dla uwzględnienia wniosku uzasadnionego obawą zachowania bezstronności przez sędziego z uwagi na wcześniejsze kontakty uczestnika z osoba sędziego w toku prowadzonych postępowań sądowych.

Od powyższego rozstrzygnięcia zażalenie wywiódł uczestnik, który zaskarżył je w całości, zarzucając Sądowi Rejonowemu błędną ocenę braku przyczyn wyłączenia sędziego. Uczestnik podkreślił, że w jego ocenie sędzia dopiero teraz po złożeniu wniosku zapewne da odczuć niechęć do uczestnika, która widoczna była już przy okazji prowadzonych innych postępowań.

Sąd Okręgowy rozpoznający zażalenie zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalając wniosek powoda o wyłączenie od udziału w sprawie SSR Małgorzaty Frąckowiak- Mitura w uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazał, iż podane przez uczestnika wątpliwości co do bezstronności sędziego są nieuzasadnione i dlatego nie mogły być podstawą dla wyłączenia sędziego.

W ocenie Sądu Okręgowego porządkując sytuację prawną i faktyczną należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 48 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wyłączające z mocy ustawy sędziego od

prowadzenia sprawy. Jest to okoliczność bezsporna. Wniosek uczestnika o wyłączenie SSR Małgorzaty Frąckowiak-Mitura podlega więc ocenie wyłącznie na podstawie art. 49 k.p.c., gdyż jedynie w oparciu o ten przepis strona może wnioskować o wyłączenie sędziego.

Obowiązek zachowania bezstronności przez sędziego przy rozpoznawaniu każdej sprawy jest jego obowiązkiem konstytucyjnym (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), którego ma przestrzegać bez względu na to kim są strony w poddanej jego rozstrzygnięciu sprawie i czego sprawa dotyczy. Dlatego sędzia nie może być wyłączony od rozpoznania sprawy zawsze w sytuacji, gdy zna osoby będące uczestnikami postępowania, o ile ta znajomość nie ma charakteru mogącego doprowadzić do powstania u obiektywnego, nie zainteresowanego w sprawie, zewnętrznego obserwatora uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego.

W przedmiotowej sprawie uczestnik odwołuje się do nieprawidłowości wykonywanych czynności przez sędziego w innych postępowaniach zapominając, że podejmowane czynności merytoryczne, czy też porządkowe (kara grzywny) podlegać winny ewentualnej korekcie w trybie przewidzianych środków zaskarżenia. We wniosku o wyłączenie uczestnik zarzuca sędziemu stronniczość ale nie wskazuje żadnych okoliczności, które obiektywnie potwierdzałyby tego rodzaju zarzuty.

Z oświadczenia SSR Małgorzaty Frąckowiak-Mitura wynika, że nie zachodzi uzasadniona podstawa do wyłączenia jej od rozpoznawania niniejszej sprawy, gdyż sędzia nie zna osobiście stron. Z tymi osobami nie wiążą sędziego żadne stosunki rodzinne, czy też majątkowe. Sędzia przyznała, że uczestnik znany jej jest z czynności służbowych ale ta okoliczność nie wpływa w żaden sposób na jej bezstronność przy rozpoznaniu niniejszego postępowania.

W opinii Sądu Okręgowego powyższe oznacza, że nie istnieją żadne kontakty osobiste sędziego z uczestnikiem lub wnioskodawczynią, które są wystarczające do powstania uzasadnionych wątpliwości co do wydania orzeczenia opartego na w pełni zobiektywowanych przesłankach, skoro brak jest relacji emocjonalnych zagrażających bezstronności sędziowskiej.

Badając podstawy wyłączenia sędziego w oparciu o art. 49 k.p.c. istotne są nie subiektywne wrażenia strony o konieczności wyłączenia sędziego, lecz konkretne fakty, świadczące o różnym traktowaniu stron, nieprzychylności wobec jednej ze stron, co uzasadniać mogłoby subiektywne wątpliwość o bezstronności sędziego. Tylko takie traktowanie może u strony (a także u postronnych osób) obiektywnie wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego i stać się przyczynkiem do jego wyłączenia. Sama potencjalna możliwość takiego zachowania sędziego i stosunku do stron sugerowana we wniosku o wyłączenie nie stanowi uprawdopodobnienia okoliczności wyłączenia sędziego.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.